

Мама ти ходи по дори,
Хемъ ходи мари хемъ пѣе.
Калинка нишо не речи;
Марко колата повѣспрѣ,
Че са въ колата покачи
Че кога си Калинка похвана
Калинки крака истинали,
Марко са ясно провикна:
»Калино мари Калинке,
На ли й язжѣ за мене,
За мене мари Каличо,
За мжжка рожба Иванча?»
»Калино мари Калинке,
Отболя ли та гърлото?
Изцѣри ли та мамати?»
Марко са чуди и май:
»Да ли на напрѣдъ да вървя,
Назадъ ли да са повърни?»
Не са назадъ повърна.
Най си на напрѣдъ бре вървѣне.
У бабини си отишълъ;
На малки порти похлопа:
»Бабо ле, бабо Гергойце
Ила ми бабо отори.
Портитѣ да ми отк. почишъ,
Калинка си иде на гости.
На гости, та на поврътки.«
Отъ какъ гуй зачула баба му,
Тя са-й радомъ зарадвала,
Станала-й че отворила;
Баба му дума на Марка:
»Добрѣ ми дошелъ Марко-ле,
Марку баби си думаше:
»Добрѣ сжмъ бабо добрѣ сжмъ,
Добрѣ сжмъ, ала не твърдѣ:
Калинка гърло за боля —
Тржгнахме у васъ да додимъ,
Да додимъ да ви обидимъ,